Дорогі мої найближчі!
Шановні всі, хто прийшов відпровадити мене в останню дорогу!

«Не сумуйте – Ваше життя нехай проходить далі в оптимізмі і з благословенням Всевишнього» – таке моє прохання до Вас!»

Ще більше прохання до всіх братів і сестер нашого роду, зокрема до Вас, мої сини і дальші нащадки – ніколи не забувайте «з якого роду вийшли і якого народу Ви діти!»

Моя люба Оленко! Єдина віддана подруго мого життя! Тицюнько моя єдина! Пробач мені за всі кривди та час-від-часу за злу поведінку до Тебе, зокрема за життєву «Калварію», яку Ти з великими пожертвами пережила зі мною. Найбільша подяка Тобі за те, що обдарувала мене трьома прекрасними синами і посередництвом синів прекрасними свідомими онуками. Щиро дякую Тобі і за безмежну допомогу у народній справі від першого дня нашого знайомства аж до останнього мого подиху. Без твоєї допомоги не було б української молодіжної організації ПЛАСТ в Словаччині, молодіжного ансамблю «Весна» в Пряшеві, не було б кошицького драматичного колективу «Думка» та Українського хору «Ластівка», не було б ані Українського народного хору «Карпати». Без Твоєї допомоги я був би ніколи не зробив у своєму житті для нашого народу все те, що мені пощастило зробити в Європейському Конгресі Українців та в дальших українських світових організаціях! Будь горда і за свій величезний внесок у народну справу! Коли б інші зробили стільки, як Ти, то й наша загальнонародна справа була б набагато кращою!

Прощаюся в останнє з Тобою. Не сумуй, не плач за мною! Коли Тобі буде дуже важко, згадай, як ми з Тобою тішилися з кожної вдалої події для загальнонародної справи, але і з успіхів наших синів і онуків! Бережи себе, бо Ти ще потрібна і нашим синам, і онукам, але й наш народ ще дуже потребує таких, як Ти!

Сини мої! Славочку, Ігорку, Ромчику! Мої золоті «шибеники-гайдамаки»! Пробачте, що інколи був до Вас вимогливим і строгим. Хотів Вас вивести у люди якнайкраще, бо життя з ніким не грається! Ніколи не забувайте: «Хто Ви є і де Ваше місце!» Намагайтеся прожити своє життя так, щоб і в останню хвилину свого життя могли сміло подивитись кожному в очі!

Прощаюсь з Вами з гордістю, бо Ви в мене виросли гідними нащадками! Дякую Вам щиро за Вашу національну свідомість, за допомогу в народній справі, зокрема за Вашу жертвенну роботу з нашою молоддю та з хором «Карпати». Виховуйте своїх діточок, наших онуків, але і своїх онуків відданими народній справі!

Допомагайте мамці, щоб останні роки її життя були щасливими і спокійнішими, як дотепер. За те все, що Вона для нас зробила – заслуговує Вашої любові і безмежної поваги.

Дорогі мої онуки Богданку, Бранку, Катеринко, Левочку, Анночко! Мої руки вже не в силі погладити і притулити Вас до себе, але моя душа буде обнімати і берегти Вас аж до останніх днів Вашого життя. Прощайте!

Прощаюся і з Вами дорогі мої невістки Андрейко, Інночко, Фредеріко. Будьте для моїх синів такими відданими життєвими партнерами, якою була для мене моя Оленка! Помагайте їм виховувати Ваших діточок так, щоб і вони знали, з якого «РОДУ ВИЙШЛИ»!

Прощаюся і з Вами, дорогі мої сестри Ґеорґійо й Едітко та з Вашими родинами. Не гнівайтесь на мене за всі неприємності, які завдав Вам свідомо, чи не свідомо, зокрема під час мого арешту і побуту в сталінських ҐУЛАҐАХ.

Прощаюся від хресних родичів моїх синів з їхніми родинами, від сватів і свах з їхніми родинами, від приятелів з України, Європи, Америки. Дякую Вам всім за Вашу повагу до мене!

Висловлюю щиру подяку членам усіх моїх хорових і драматичних колективів від Іркутської області через Ужгород, Прагу, Карлові Вари, «Усті над Лабою», Пряшів, Стару Любовню, Свидник, Відень, членів дитячих і молодіжних хорових і драматичних колективів нашої Пряшівщини, аж по Кошиці. Прощаюся від членів ансамблю «Весна», членів кошицьких колективів «ДУМКА» та хору «Ластівка», Українського хору «Карпати», ще живих членів кошицького церковного хору при кафедральному храмі, діяльність якого я відновив у 1968 році і диригував його 2 роки та членів кошицького центрального дівочого хору «Май». Дякую їм усім, що любили і поважали мене. Дякую і тим моїм співпрацівникам на культурній ниві, які десятки років допомагали поширювати прекрасне церковне і світське пісенне багатство нашого народу, не тільки на Словаччині, але і в країнах Європи. Ваша відданість і повага до мене наповнювали мою мистецьку душу моральною силою до дальшої роботи на культурній ниві нашого народу. Ще раз дякую і прощайте!

Не можу не попрощатися від нашої молоді – нашого майбуття, яку ми з моєю Оленкою щиро любили і пожертвували для неї переважну частину свого життя! Дорогі молоді друзі! Будьте горді на свій РІД і передавайте оту гордість своїм нащадкам! Дорогі Пластунки та Пластуни і вся наша молодь! Дякую Вам за повагу до мене. Прощайте!

Дякую моїм учителям та побратимам у «Сталінських ГУЛАГАХ» за їхню фахову й життєву науку, за щирі турботи й людяну поведінку до мене!

Дякую моїм щирим співпрацівникам у Чеській республіці, які у найважчі етапи мого життя прийняли мене між себе і допомагали мені переборювати на чужині життєві проблеми.

Дякую тим побратимам на Пряшівщині, які 60 років допомагали нам з Оленкою у нашій діяльності і поважали нас за нашу віддану працю для нашої молоді, для нашого народу!

Дякую всім лікарям і працівникам медичних установ, які рятували мене не тільки від хвороб, але й від політичних напастей!

Прощаю окремим чільним представникам нашої національної меншини, що своєю несвідомістю довгі роки перешкоджали мені працювати з мистецькими колективами, з нашою молоддю. Нехай історія дасть правдиву оцінку за їхні необдумані вчинки.

Побратими і Подруги мої з Європейського та Світового конгресу Українців! Дорогі Подруги й Друзі з українських організацій цілого світу! Дякую Всевишньому за те, ЩО ВИ Є! Прощаюся від Вас з чудовими спогадами на Вас, на плідну співпрацю на народному поприщі. Зустрічі з Вами і взаємна повага засівали у моє єство оптимізм і віру, що робимо добру справу, давали безмежне натхнення до дальшої роботи! Благослови, Боже, і в майбутньому усі Ваші починання для добра й слави Світового українства і нашої багатостраждальної, але не скореної України!

Слава Ісусу Христу! Слава Україні!